

Ιστορίες Κατοχής: Οι Ιταλοί στρατιώτες, ο Επαμεινώνδας κι ο λαγός

Στο οροπέδιο του Δομοκού, στον νομό Φθιώτιδας, υπάρχει ένας σιδηροδρομικός σταθμός με το όνομα «Καλλιπεύκη». Το τοπίο εκεί άλλοτε ήταν πολύ όμορφο, «πνιγμένο» από πεύκα (εξ ου και η ονομασία του σταθμού). Σήμερα ο σταθμός δεν λειτουργεί, το δε τοπίο είναι φάντασμα του παρελθόντος και

απογυμνωμένο από το φυσικό του κάλλος. Όταν λειτουργούσε, εξυπηρετούσε τα κοντινά χωριά, Άγιος Στέφανος (Νεζερός), Τρίλοφο (Κούρνοβο), Περιβόλι (Δερελί), Κορομηλιά κ.ά.

Κατά την διάρκεια της Κατοχής, είχαν στήσει εκεί φυλάκιο οι ιταλικές δυνάμεις. Στον σταθμό εργάζονταν τότε εκεί, ως εργάτης, κι ένας αγαθός τύπος που τον έλεγαν Επαμεινώνδα.

Ο Επαμεινώνδας αντιμετώπιζε το ίδιο πρόβλημα, που αντιμετώπιζαν εκείνη την εποχή και οι περισσότεροι Έλληνες: Την πείνα ...

Οι Ιταλοί, φυσικά, δεν είχαν τέτοιο θέμα, καθώς ήταν γνωστοί και για τις λεηλασίες τους. Είναι επίσης γνωστό, πως οι Ιταλοί στις διατροφικές τους συνήθειες, εκτός από τα άλογα, είχαν ενταγμένες και τις γάτες. Έτσι, οι δύσμοιροι χωρικοί, εκτός από τα φαγώσιμα οικόσιτα ζώα τους, έπρεπε να προστατεύουν και τα συμπαθή αυτά τετράποδα από τις εφόδους των Ιταλών.

Τα γεύματα λοιπόν, των Ιταλών στρατιωτών του φυλακίου της Καλλιπεύκης, συχνά περιελάμβαναν και γάτες. Οι Ιταλοί, όποτε έβλεπαν τον πεινασμένο Επαμεινώνδα, είτε από διάθεση να τον πειράξουν, είτε από συμπόνια, είτε κι από τα δυο μαζί, που και που τον προσκαλούσαν για να τον φιλέψουν από το φαγητό τους. Ο Επαμεινώνδας όμως, παρ' όλο που το στομάχι είχε δεθεί κόμπος από την πείνα, ούτε που συζητούσε το ενδεχόμενο να χορτάσει την πείνα του τρώγοντας γατίσιο κρέας. Αρνούνταν ευγενικά την «προσφορά» των Ιταλών.

Οπότε, μια μέρα οι Ιταλοί αποφασίζουν το πείραγμα να το κάνουν και φάρσα...

Εκεί που έτρωγαν λοιπόν, βλέπουν τον συμπαθή Επαμεινώνδα και του φωνάζουν: «Έλα Επαμεινώνδα! Λαγός!». Και του έδειξαν τον μαγειρεμένο «λαγό».

Επειδή η γάτα και ο λαγός, έχουν κάποια ομοιότητα ανατομικά, ο Επαμεινώνδας τσίμπησε το δόλωμα και κάθισε μαζί με τους Ιταλούς να φάει.

Αφού ο Επαμεινώνδας κατέβασε μερικές μπουκιές, ένας Ιταλός, χαμογελώντας πονηρά, του λέει, δείχνοντάς του ταυτόχρονα το γεύμα: «Επαμεινώνδα, ξέρεις τί είναι αυτό που τρώς;».

Ο Επαμεινώνδας μένει για λίγο κόκαλο, αρχίζοντας να υποψιάζεται τι είναι αυτό που τρώει. Και συνεχίζει ο Ιταλός, επιβεβαιώνοντάς του την τρομερή υποψία: «Επαμεινώνδα... Νιάου!».

Δεν χρειάζεται να υπάρχει μεγάλη φαντασία για να υποψιαστεί κάποιος την όψη που πήρε το πρόσωπο του ταλαίπωρου Επαμεινώνδα...